

De jongste paparazzo van Nederland

Jongens waren het – maar aardige jongens. Op zaterdag na het middaguur stonden zij op de hoek van de P.C. Hoofdstraat en de Honthorststraat en praatten over de auto's die de PC in draaiden, waar langzaam flanerend een parkeerplaats werd gezocht. Ze stonden daar als drie musketiers zonder paarden, met spiegelreflexcamera's en dikke lange grijze lenzen.

Met veel kennis van zaken leverden zij opgetogen en geëmotioneerd commentaar op wie in welk merk auto reed, welk type en welke prijs. Een Aston Martin, een Bentley (zowel open cabriolet als limousine) Audi TT's en R8's, een Jaguar Mark II, diverse Ferrari's, Lambo's en de talloze Porsches alsof de straat een filmset was. Als er een bijzondere auto aankwam renden de jongens de PC in om hem vanuit een goede hoek te fotograferen, click, click, click op Continuous. In een van de uitzendingen van 'Bij ons in de PC' bracht Jort Kelder deze jongens in beeld en vroeg ze wat hen bezielde.

Van auto's naar mensen

Van de drie jonge autopaparazzi kwam in de uitzending een zekere Floris Feilzer naar voren die schijnbaar het meest actief was en ook het meest professioneel overkwam, rustig beheerst en gedreven. Zonder dat we een foto gezien hadden kregen we de indruk dat hij zijn stiel

beheerste, heel anders dan wat je van zo'n stel rennende jongens zou verwachten. Hij bleek dertien te zijn, maar hij vertelde over zijn hobby alsof hij ouder was. Toen hij een tijdje later opnieuw in beeld kwam op het lokale tv-station AT5 werd duidelijk dat het voor Floris was begonnen met zijn fascinatie voor de fotografie, de magie van dat machtige apparaat waarmee hij het leven kon vastleggen, en dat de bijzondere auto's een voor de hand liggend onderwerp vormden. Gaandeweg verschoof zijn aandacht naar de mensen die uit de auto's stapten en werden bekende Nederlanders zijn doelwit. Daarvoor hoefde hij niet naar de PC maar kon ze ook dichterbij zijn huis op de Willemsparkweg schieten, bij het terras van De Joffers op de hoek van de Cornelis Schuytstraat, waar talrijke BN'ers aan de straten wonen die parallel lopen met de De Laissestraat en de Willemsparkweg. Floris zou er achter komen dat een mooie foto maken van een rijdende auto al een



Floris Feilzer. Foto Hans Arend de Wit

hele opgave was. Maar mensen fotograferen die zich geïrriteerd en betrappt voelen, waren heel wat moeilijker.

Innemende approach

De foto's die op AT5 werden getoond waren zo aardig dat je al snel de vraag zou kunnen stellen hoe Floris zich op deze weg verder zou kunnen ontwikkelen. Een opleiding? Op een zonnige zondagmiddag zag ik hem tijdens de Bakfietsenrace in het Vondelpark en stelde hem voor dat we daar eens over zouden praten. Dat zouden we doen, maar meteen al kreeg ik onuitgesproken een antwoord op de vraag hoe het 'm lukte om die BN'ers te kiekken. Uit zijn reactie en zijn vriende-

Edwin Smulders, Reni van Maren en Dennis van Tellingen.

Ford Focus, matt black.





Doutzen Kroes.



Snoop Dogg.



Jermaine Jackson.

Winston Gerstanowitz en Renate Verbaan met de zontjes Julian (in de buggy) en Benjamin James.



Robbie Williams.

The Partysquad.



lijke, keurige manier van praten bleek dat Floris van goeden huize was. Ik stelde me voor dat zijn innemende 'approach' sympathiek over kwam en dat het ook begrijpelijk was dat velen een praatje met hem maakten, waarbij hij de mogelijkheden in de gaten kon houden, en ook de expressies, de kadrering en de goeie momenten. Dat was een kwaliteit die je in een opleiding niet kon leren, zei ik, maar die wel een eerste vereiste was. Daarbij kwam dat hij een groot doorzettingsvermogen leek te hebben, misschien wel de belangrijkste voorwaarde. Maar hoe zag hij zijn activiteiten zélf?

Niet scherp

Floris vertelt dat hij inderdaad op z'n dertiende was begonnen als paparazzo en dat hij op z'n verkenningstochten autospotters tegenkwam. Hij laat op z'n laptop foto's van blitse bolides zien uit die tijd. De eerste mensenfoto die Floris



Connie Breukhoven-Witteveen met kleindochter Soraiya.

Beau van Erven Dorens met zijn gezin.





Arjen Robben met de duimen omhoog en Dirk Kuyt met biertje.

toont is van Doutzen Kroes, waarbij hij opmerkt dat hij haar zo open en hartelijk vond. Grote klasse! Daarna Snoop Dogg, wereldberoemd in de wereld van de rappers. En dan Robbie Williams, wiens foto niet scherp genoeg was. 'Vreselijk, ik had hiervoor heel lang voor het Amstel Hotel gestaan.' Jermaine Jackson, de broer van van de Jackson Five. Dan komt er nog snel een matzwarte auto op scherm voorbij die Floris zelf wel mooi vond, maar die ik zelf wat donkerder gemaakt zou hebben. Dat zeg ik ook, waarop Floris tot mijn verwondering zegt dat hij in beginsel zijn foto's niet bewerkt. Volgende foto's. Winston met zijn vrouw Renate en Julian in een buggy, en Benjamin James onzichtbaar in een sling op de buik. Jammer van het oranje TNT-jack in de achtergrond? 'So be it', zegt Floris. Je moet het nemen zoals het komt. Je kunt de scènes niet regisseren alsof het film is, hoewel dat soms, en bijna ongevraagd, wel gebeurt. Dan komen ze zelf met suggesties of je maakt er samen wat van. Terwijl Floris de diashow doorloopt komt hij er achter dat enkele compromitterende foto's niet zijn opgenomen, foto's waaruit relaties blijken die niet openbaar zijn. 'Maar daar doe ik toch niets mee', zei hij. De selectie zet hij op de stick die ik heb meegebracht.

Valse verhalen

"De eerste foto verkocht ik met Sinterklaas. Toen ik elf was liep ik mee in een optocht, ik was prachtig geschminkt, had een mooi zwartepietenpak, en er stonden veel BN'ers langs de kant waaronder Kluun met z'n kinderen. Vlug de familiecamera gepakt en foto's gemaakt. Die heb ik toen verkocht. Ik had meteen het idee

dat ik paparazzo wilde worden. Ik wist een beetje wat dat inhield, omdat ik vaak Edwin Smulders bij mij in de buurt zag rondrijden. Dat leek me spannend. Dat was eigenlijk het begin van de ontwikkelingen die volgden," aldus Floris.

"Vaak kijk ik naar foto's op internet. Oorlogsfoto's, natuurfoto's, van alles. Daarbij vraag ik mij af hoe die foto's gemaakt zijn. Voor mij ligt het accent op het contact dat ik met de mensen heb. Er zijn er veel met wie dat heel goed is, maar er zijn er ook die me uitschelden. Ik wil geen namen noemen, en ook niet zeggen wat die verwensingen waren. Maar soms draait dat bij. Ik probeer zoveel mogelijk hun privacy te respecteren. Aan de andere kant wordt het me soms heel moeilijk gemaakt, doordat er valse verhalen over mij worden verteld aan mensen van de bladen waaraan ik m'n foto's wil verkopen. Ik weet wie dat doen en dat vind ik erg en ook eigenlijk wel triest. Sommige mensen worden boos, maar met de meesten heb ik een goed contact, daar maak ik een praatje mee, die zeg ik gedag als ik ze zie," vervolgt hij.

Voorbeelden

"De toekomst? Ik ben nu 15 en ik ben druk om m'n Havo goed af te maken. Daarna zou ik me willen bekwamen in een specialisatie van de fotografie, bijvoorbeeld architectuurfotografie, voor makelaars bijvoorbeeld. Ook wil ik me intensiever met de paparazfotografie bezighouden. Ik wil verder komen en me verdiepen in de stijl van mijn grote voorbeelden Anton Corbijn en Govert de Roos. Ik denk erover om bij zo'n goeie fotograaf

stage te gaan lopen. Dat moet ik toch binnenkort gaan doen voor school. Ik heb al stage gelopen bij Shownieuws en bij Quote, en dat was goed om een gevarieerde ervaring op te doen. Of bij fotograaf William Rutten, die vind ik ook fantastisch. Ervaring opdoen, daar gaat het om, zeker op dat niveau wanneer je moet werken met modellen, visagisten en stylisten. Corbino misschien?"

De jongste

Mensenkennis en uiteindelijk een scherpe intuïtie, daar gaat het om, las ik in een interview met Govert de Roos. Maar die zei ook dat het vak van fotograaf niet meer bestaat, omdat iedereen zelf z'n foto's maakt, en anders worden ze wel van het internet gejat. Die foto's zijn dan wel niet precies degene die gezocht worden, maar zo kosten ze niets en hoeft de dief niets uit te geven. Zelfs 'echte' fotografen werken tegen honoraria waar je geen gezin, geen auto en geen huis van kunt onderhouden. Dan heb je als actieve, ingevoerde paparazzo nog de mogelijkheid om unieke platen te maken die geld waard zijn.

Het gaat dan naast de intuïtie die je opbouwt met minstens tienduizend maal klikken, ook om een kijk op mensen, op situaties, om de vooruitziende blik, het vermogen je snel aan te passen, en om een groot stijlbewustzijn en incasseringsvermogen. 'Floris Feilzer, jongste paparazzo van Nederland.' Deze regel staat letterlijk boven zijn eigen website. Maar hoe lang nog is hij de jongste? "In Amerika zijn ze nog jonger," zegt hij.

www.florisfotografie.nl ■